

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΗΣ 2014 ΑΡ. ΦΥΛ. 497 € 1,50

ΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Η ΟΑΚΚΕ χαιρετίζει τους 2860 ψηφοφόρους που αντιστάθηκαν στο ναζιστικό και φαιο-“κόκκινο” άνεμο που φυσάει πάνω από τη χώρα και την ψήφισαν καθώς και εκείνους που θέλησαν αλλιώς δεν μπόρεσαν να την ψηφίσουν κυρίως λόγω καθυποκειμένων πρακτικών.

Το αποτέλεσμα αυτό είναι μια μεγάλη επιτυχία για την ΟΑΚΚΕ που έχει κατά τη γνώμη μας στρατηγικά χαρακτηριστικά.

Το λέμε αυτό γιατί οι ψήφοι της ΟΑΚΚΕ έχουν μια ανοδική πορεία μεταξύ του Οκτώβρη του 2009 (βουλευτικές 1665 ψήφοι), του Μάη του 2012 (βουλευτικές 2565 ψήφοι) και του φετινού Μάη (ευρωεκλογές 2860 ψήφοι).

Δεν βάζουμε σαν βάση της σύγκρισης τις ευρωεκλογές του Ιούνη του 2009, όπου είχαμε πάρει χοντρικά τους ίδιους ψήφους με σήμερα, γιατί από τότε έχουν συμβεί δύο αντικειμενικές πολιτικές ανατροπές τρομακτικής σημασίας σε βάρος της γραμμής της ΟΑΚΚΕ:

Η μία, και η πιο βασική είναι ότι σε αυτό το διάστημα άρχισε να μειώνεται γοργά το πολιτικό ρεύμα που υπεράσπιζε την ΕΕ και την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και είχε ως τότε συντριπτική υπεροχή απέναντι στο αντιευρωπαϊκό και φιλορώσικο ρεύμα, δηλαδή απέναντι σε αυτό που η ΟΑΚΚΕ ονόμαζε φαιο-“κόκκινο”. Αυτό σή-

μαινε ότι σε επίπεδο κοινής γνώμης η φιλοευρωπαϊκή γραμμή της ΟΑΚΚΕ κινιόταν από τα μέσα του 2009 σε ένα αρνητικό έδαφος. Βέβαια σαν αριστερά η ΟΑΚΚΕ κινιόταν πάντα σε ένα ακόμα πιο αρνητικό περιβάλλον γιατί όλη σχεδόν η λεγόμενη αριστερά ήταν εξ αρχής αντιευρωπαϊκή και φιλορωσική. Μετά από το 2010 το ρεύμα μέσα στις μάζες που εχθρευόταν την Ευρώπη αυξανόταν όσο πιο πολύ αυξανόταν η οικονομική δυστυχία του πληθυσμού την οποία υπέγραφαν οι μονοπωλιστές ηγέτες της ΕΕ προς μεγάλη τέρψη των ρωσόδουλων σαμποταριστών. Έτσι τελικά το φιλοΕΕ πολιτικό ρεύμα μέσα στις μάζες έμεινε στην ουσία του εντελώς μειοψηφικό και οι ρωσόδουλοι φαιο-“κόκκινοι” έγιναν σαφώς πλειοψηφία στις τελευταίες ευρωπαϊκές εκλογές. Την ίδια ώρα αυτή η πλειοψηφία υπεράσπιζε με θέρμη την εισβολή των ρώσων ναζί στην Ουκρανία και την προσάρτηση της Κριμαίας. Η πρακτική συνέπεια αυτής της ανατροπής ήταν ότι το φαιο-“κόκκινο” μέτω-

πο πήρε την εξουσία σε αρκετές περιπτώσεις στο β' γύρο των δημοτικών εκλογών, όπου συχνά εκλέχτηκε δήμαρχος της ψευτοαριστεράς υποστηριγμένος από τους φαιούς, ιδιαίτερα από τη “Χρ. Αυγή”. Η πιο μοιραία για τη χώρα εκδήλωση αυτής της αποκαλυπτικής συμμαχίας φαιών και “κόκκινων” είναι η κατάληψη της εξουσίας από τη σοσιαλναζίστρια, συριζαία Δούρου στην Περιφέρεια της Αττικής.

Η δεύτερη ανατροπή που είναι γενικά μικρότερης σημασίας αλλά είναι ακόμα πιο σημαντική για την κομμουνιστική ΟΑΚΚΕ είναι ότι στους κόλπους του φαιο-“κόκκινου” αντιευρωπαϊκού και ρωσόδουλου φασιστικού μετώπου αυτοί που παίρνουν σταδιακά την πολιτικο-ιδεολογική ηγεμονία είναι οι κάθε λογής φαιοί με πρώτους μάλιστα τους ναζιστές, ενώ οι “κόκκινοι” διαρκώς αδυνατίζουν σχετικά με αυτούς σε επίπεδο πολιτικής επιρροής (αν και οι “κόκκινοι” κερδίζουν σε κρατική εξουσία, όπως έδειξαν οι δημοτικές εκλογές).

Αυτό οφείλεται στο ότι οι ρώσοι σοσιαλιμπεριαλιστές ξέρουν ότι δεν μπορούν να κυβερνήσουν την Ελλάδα σαν αποικιακή χώρα χωρίς να της ασκήσουν ωμή βία, δηλαδή χωρίς να κάνουν

τελικά ένα φασιστικό στρατιωτικό και αστυνομικό πραξικόπημα με τα τσιράκια τους παραβιάζοντας και κάποιες ψευτοαριστερές φόρμες διακυβέρνησης. Γι αυτό το πραξικόπημα και γι' αυτή την ωμή βία χρειάζονται σε ηγετικό ρόλο τους νεο-ταγματασφαλίτες της “Χρ. Αυγής” και γι αυτό το σκοπό συντονίζονται για να τους προστατεύουν όλοι οι ρωσόδουλοι μέσα στο φαιο-“κόκκινο” μέτωπο αλλά και μέσα στα θεωρούμενα φιλοευρωπαϊκά κόμματα, όπου συνήθως η βάση είναι φιλοευρωπαϊκή, αν και όλο λιγότερο.

Παρά λοιπόν αυτή τη διπλή τάση να δυναμώνει συνολικά το φαιο-“κόκκινο” μέτωπο και να αποδυναμώνονται πάντα σχετικά με τους φαιούς, οι “κόκκινοι” μέσα σε αυτό το μέτωπο, η πραγματικά μόνη κόκκινη ΟΑΚΚΕ αύξησε τους ψήφους της, μάλιστα ακόμα περισσότερο αύξησε την πολιτική απήχηση και το κύρος της. Αυτό φαίνεται πιο καθαρά σε σχέση με τις εκλογές του Μάη του 2012 που απηχούσαν τις πραγματικές προτιμήσεις των ψηφοφόρων γιατί δεν ήταν εκλογές πολιτικού καταναγκασμού όπως εκείνες του Ιούνη του 2012, όπου μπήκε στο λαό το δί-

συνέχεια στη σελ. 2

Το φαιο“κόκκινο” μέτωπο δυναμώνει στην αυτοδιοίκηση.

Αττική-Πειραιάς στα χέρια των σοσιαλφασιστών φιλοναζί

Το φαιο“κόκκινο” μέτωπο ενίσχυσε τις θέσεις του στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, κυρίως με την εκλογή Δούρου στην περιφέρεια Αττικής, την επικράτηση του ΣΥΡΙΖΑ σε Κερατσίνι, Πέραμα, και την επικράτηση στον Πειραιά του συνδυασμού των Μαρινάκη - Μώραλη, που είχαν τη δραστήρια υποστήριξη της Δούρου. Στα αποτελέσματα αυτά βοήθησαν σε μεγάλο βαθμό οι ναζιστές της “Χρ. Αυγής” τους οποίους ο ΣΥΡΙΖΑ κάλεσε σε μέτωπο στον β' γύρο.

Πάντως τόσο σε επίπεδο περιφερειών όσο και σε επίπεδο δήμων, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πέτυχε να βγει πανελλαδικά πρώτο κόμμα, παρά το θόρυβο που είχε ξεσηκώσει

ότι οι εκλογές στην αυτοδιοίκηση θα αποτελούσαν πρόκρμα των εθνικών. Ο συντονιστής του Τμήματος αυτοδιοίκησης του ΣΥΡΙΖΑ σχολιάζει στην Αυγή ότι δεν

έγινε η “ριζική αλλαγή” του αυτοδιοικητικού χάρτη, αλλά ότι αυτά τα αποτελέσματα ήταν μία “θετική εξέλιξη”.

Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ διατήρησαν σε γενικές γραμμές τις δυνάμεις τους. Η ΝΔ πήρε 7 περιφέρειες, το ΠΑΣΟΚ διατήρησε 2 από τις 4 που είχε, έχασε αυτή της Αττικής και του Νότιου Αιγαίου όπου

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ανασχηματισμός εκκαθάρισης των αντιπάλων του ΣΥΡΙΖΑ, σ.6
- Β' Γύρος των Αυτοδιοικητικών Εκλογών: Μαύρο στους φαιο“κόκκινους”, σ.6
- Καζάκης - ΕΠΑΜ, σ.7
- Όχι στην υφαρπαγή της ηγεσίας της ΕΕ από τον υπηρέτη της ρώσικης διπλωματίας Γιουνκέρ, σ.9
- Η Παλαιστήνη αποκτά φιλοναζιστική κυβέρνηση, σ.10
- Η εκλογή διπρόσωπου ρωσόδουλου Ποροσένκο σηματοδοτεί νέα φάση στη ρώσικη επέμβαση στην Ουκρανία, σ.11
- Ο πόλεμος των θρησκευτικών σχετών διαμελίζει το Ιράκ, σ.12

ΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΟΑΚΚΕ	Μάιος 2014- Ευρωεκλογές		Μάιος 2012-Βουλευτικές		Ιούνιος 2009 - Ευρωεκλογές	
	Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι
Α' Αθηνών	0,03 %	75	0,02 %	61	0,04%	92
Β' Αθηνών	0,03 %	326	0,02 %	235	0,04%	325
Α' Πειραιώς	0,05 %	68	0,05 %	58	0,06%	55
Β' Πειραιώς	0,11 %	184	0,09 %	158	0,14%	182
Αττικής	0,06 %	104	0,03 %	97	0,06%	126
Απυλοκαρνιασίας	0,04 %	46	0,03 %	47	0,03%	47
Αργολίδος	0,04 %	24	0,02 %	14	0,02%	10
Αρκαδίας	0,04 %	22	0,04 %	26	0,04%	24
Αρτας	0,02 %	8	0,03 %	18	0,04%	20
Αχαΐας	0,03 %	44	0,03 %	57	0,02%	30
Βοιωτίας	0,06 %	40	0,05 %	35	0,06%	34
Γρεβενών	0,03 %	7	0,05 %	12	0,05%	13
Δράμας	0,06 %	32	0,03 %	19	0,04%	24
Δωδεκανήσου	0,05 %	47	0,04 %	46	0,06%	47
Εβρου	0,07 %	58	0,08 %	79	0,07%	65
Ευβοίας	0,06 %	61	0,01 %	53	0,05%	51
Ευρυτανίας	0,02 %	1	0,06 %	9	0,08%	11
Ζακύνθου	0,06 %	15	0,06 %	14	0,07%	14
Ηλείας	0,05 %	37	0,03 %	30	0,04%	39
Ημαθίας	0,08 %	54	0,08 %	58	0,05%	39
Ηρακλείου	0,04 %	60	0,03 %	59	0,03%	43
Θεσπρωτίας	0,09 %	24	0,11 %	35	0,10%	27
Α' Θεσσαλονίκης	0,06 %	174	0,03 %	105	0,05%	135
Β' Θεσσαλονίκης	0,08 %	145	0,03 %	87	0,07%	109
Ιωαννίνων	0,04 %	35	0,04 %	44	0,05%	47
Καβάλας	0,05 %	41	0,03 %	27	0,05%	36
Καρδίτσας	0,07 %	55	0,06 %	47	0,06%	45
Καστοριάς	0,04 %	11	0,04 %	14	0,05%	14
Κέρκυρας	0,04 %	21	0,04 %	24	0,07%	35
Κεφαλληνίας	0,07 %	17	0,09 %	22	0,11%	23
Κιλκίς	0,06 %	33	0,07 %	45	0,07%	41
Κοζάνης	0,03 %	33	0,05 %	56	0,05%	48
Κορινθίας	0,05 %	40	0,03 %	30	0,03%	22
Κυκλάδων	0,05 %	35	0,05 %	10	0,06%	31
Λακωνίας	0,03 %	16	0,05 %	23	0,04%	18
Λάρισας	0,04 %	57	0,03 %	60	0,06%	88
Λασιθίου	0,04 %	19	0,05 %	20	0,03%	12
Λέσβου	0,08 %	46	0,08 %	51	0,08%	43
Λευκάδας	0,05 %	7	0,04 %	6	0,08%	10
Μαγνησίας	0,06 %	69	0,03 %	31	0,06%	54
Μεσσηνίας	0,04 %	42	0,03 %	35	0,04%	38
Ξάνθης	0,09 %	51	0,13 %	84	0,17%	89
Πέλλας	0,06 %	51	0,05 %	46	0,06%	52
Πιερίας	0,04 %	30	0,05 %	39	0,04%	26
Πρέβεζας	0,03 %	11	0,03 %	14	0,05%	19
Ρεθύμνης	0,02 %	9	0,02 %	9	0,04%	17
Ροδόπης	0,09 %	62	0,13 %	91	0,23%	122
Σάμου	0,06 %	16	0,05 %	14	0,07%	16
Σερρών	0,07 %	80	0,05 %	59	0,05%	66
Τρικάλων	0,09 %	80	0,08 %	70	0,08%	64
Φθιώτιδας	0,05 %	43	0,03 %	31	0,03%	30
Φλώρινας	0,06 %	22	0,15 %	54	0,06%	19
Φωκίδας	0,06 %	14	0,04 %	11	0,04%	10
Χαλκιδικής	0,09 %	53	0,07 %	50	0,07%	40
Χανίων	0,05 %	39	0,03 %	20	0,05%	35
Χίου	0,06 %	17	0,04 %	12	0,07%	18

λημμα αν θα υπήρχε κυβέρνηση ή α-κυβερνησία. (Τα ψευτοαριστερά κόμματα πλην του ΣΥΡΙΖΑ συγκρίνουν τους τωρινούς ψήφους τους με εκείνους του Ιούνιου του 2012, που ήταν πολύ χαμηλά ακριβώς για να δείξουν αύξηση). Η ΟΑΚΚΕ λοιπόν ανέβηκε σε ψήφους κατά 11% σχετικά με το Μάη του 2012, ενώ έπεσαν τα ψευτοαριστερά κόμματα, το ψευτοΚΚΕ κατά 28%, ο ΣΥΡΙΖΑ -σε σύγκριση με τον Ιούνιο του 2012- κατά 1%, ο ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατά 45%, το ΜΑΚΚΕ (διαρρήκτες) κατά 18% (εδώ αναγκαστικά συγκρίνουμε με την τελευταία φορά όπου το ΜΑΚΚΕ είχε επίσης κατεβεί μόνο του, που ήταν στις ευρωεκλογές του 2009), το ΕΕΚ κατά 25%, το ΑΣΚΕ κατα 35%. Το ΕΠΑΜ του Καζάκη ανέβηκε αλλά αυτό ανήκει βασικά στο εθνοφασιστικό φιλοχρυσουγίτικο και όχι στο αριστερό ρεύμα. Μόνο η ΟΚΔΕ ανέβηκε, πιστεύουμε χάρη στην εργατίζτικη δημαγωγία της πάνω στη γενική, φαιο-“κόκκινη”, μικροαστική αντι-καπιταλιστική πλατφόρμα (πέρα από το ότι κατέβηκε σε περισσότερες περιφέρειες).

Την αύξηση του πολιτικού κύρους της ΟΑΚΚΕ τη βλέπουμε στην όλο και πιο μεγάλη εκφρασμένη εκτίμηση των δημοκρατικών και των αριστερών ανθρώπων, ειδικά στο διαδίκτυο, αλλά και στις προσωπικές επαφές μας. Αλλά ακόμα πιο πολύ τη βλέπουμε στη λύσσα των φαιο-“κόκκινων” εναντίον μας. Αυτή δεν εμφανίζεται μόνο στο διαδίκτυο, όπου ο οργανωμένος χλευασμός της περιόδου όπου δεν ήταν εύκολα επαληθεύσιμη στην πράξη η γραμμή της ΟΑΚΚΕ, έχει αντικατασταθεί τώρα από οχρούς λάσπης, αλλά και στον τρόπο με τον οποίο στα εκλογικά τμήματα διέπρατταν νοθεία όταν αναλάβαιναν να μοιράζουν πακέτα με όλα τα κόμματα στα οποία “ξέχναγαν” να βάλουν το ψηφοδέλτιο της ΟΑΚΚΕ. Έχουμε ήδη σημειώσει αρκετά τέτοια περιστατικά από στενούς μας φίλους ψηφοφόρους, στον Ζωγράφου, στον Πειραιά, στη Λειβαδιά, που κατήγγειλαν την έλλειψη, αναζήτησαν το ψηφοδέλτιο της ΟΑΚΚΕ και ψήφισαν. Μπορεί κανείς να φανταστεί πόσοι δεν αποκάλυψαν την κομματική τους προτίμηση και δεν ψήφισαν.

Στην πραγματικότητα αυτό το δίπολο εκτίμησης-μίσους, έχει δυναμώσει και σε όγκο και σε ένταση από την ώρα που η Ρωσία αποδείχτηκε χιτλερική με την προσάρτηση της Κριμαίας αλλά και με τους ύμνους της ναζιστικής συμμορίας της “Χρ. Αυγής” σε αυτήν, δηλαδή από την ώρα που ο “ανύπαρκτος” ως τότε εχθρός σηκώθηκε τερατώδης και απειλητικός μπροστά σε όλη τη δημοκρατική ανθρωπότητα.

Αν μελετήσει επίσης κανείς πιο λεπτομερειακά το εκλογικό αποτέλεσμα θα διαπιστώσει και κάτι άλλο, ακόμα πιο ελπιδοφόρο από τη μικρή σχετική αύξηση των ψήφων μας : ότι δυναμώνει η απήχηση της ΟΑΚΚΕ στις περιοχές όπου ζει η βιομηχανική εργατική τάξη και όπου η ανεργία έχει εκτιναχθεί. Περιοχές τέτοιας αύξησης όπου τα ποσοστά της ΟΑΚΚΕ ανέβηκαν πάνω από 50% έως και 300%, είναι ο Δήμος Αχαρνών (300%), Μάνδρας (265%), Ασπροπύργου (55%), Φυλής (100%) στην Αττική, Κορδελιού (140%), Σίνδου (200%), Λαγκαδά (130%) στη Θεσσαλονίκη, Βόλου (120%), Καβάλας (75%), Λουτρακίου (90%) -όπου πριν ενάμισι χρόνο έκλεισε το εργοστάσιο της Ήβη- και αλλού, ενώ έμειναν σταθερά πολύ ψηλά και ανέβηκαν και λίγο οι ψήφοι στη Β' Πειραιά και στο Δήμο Αριστοτέλη (ορυχείο χρυσού). Αντίθετα στις περιοχές καθαρής κατοικίας, ειδικά στις αστικές, οι ψήφοι μας ήταν και έμειναν πολύ χαμηλά. Αυτή η ταξική διαφοροποίηση στους ψήφους, που ποτέ πριν δεν είχε εκδηλωθεί τόσο έντονα, οφείλεται στο ότι αρχίζει να γίνεται κατανοητή η γραμμή μας για το σαμποτάζ από την εργατική τάξη στο καθαρά πολιτικό και όχι μόνο στο συνδικαλιστικό επίπεδο, όπως όταν κάποτε πλησιάζαμε τους εργάτες στα βομβαρδισμένα από τους σαμποταριστές εργοστάσια. Επίσης έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι η εργατική τάξη εξοργίζεται όλο και περισσότερο από τις συνθήκες γαλέρας που επικρατούν στα ανατολικά εργοτάξια και στα μικρο-

**Παρακαλούμε τους
αναγνώστες μας να
στέλνουν τα γράμματά
τους στη δ/ση
Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα,
Τ.Κ. 10432**

**Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις
χρησιμοποιήστε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29**

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2988)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

μάγαζα, και οι οποίες οφείλονται λιγότερο στο χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων από τους δανειστές και τα μνημόνια τους και περισσότερο στην εσκεμμένη, προστατευτική ανοχή των εργατοπατερίστικων ρωσόδουλων συμμοριών των διαφόρων ΠΑΜΕ και ΓΣΕΕ σε αυτές τις συνθήκες γαλέρας. Η βασική αιτία της αύξησης της δύναμης της ΟΑΚΚΕ έχει να κάνει κυρίως με το κάλεσμα της στην εργατική τάξη να πολεμήσει το βιομηχανικό σαμποτάζ και τους ψευτοαριστέρους σαμποταριστές αναπτύσσοντας ταυτόχρονα την πάλη της για τον εργατικό έλεγχο και κυρίως για το επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους.

Όταν μιλάμε για νίκη για την ΟΑΚΚΕ και τον αντιφασιστικό αγώνα δεν εννοούμε ασφαλώς ότι οι 2860 ψήφοι της ΟΑΚΚΕ ανατρέπουν σήμερα την επέλαση του φαιο-κόκκινου μετώπου. Εννοούμε ότι σήμερα μόνο το δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ μπορεί να δημιουργήσει τις συνθήκες αυτής της ανατροπής και να οδηγήσει σε μία τέτοια ανατροπή.

Δηλαδή δεν μας χαροποιεί το ότι οι φαιο-κόκκινοι δεν πήραν τόσους ψήφους ώστε να επιβάλουν εκλογές και δική τους κυβέρνηση ανατρέποντας το "φιλοευρωπαϊκό" άθροισμα ΝΔ-ΠΑ-ΣΟΚ-Ποτάμι-ΔΗΜΑΡ-φιλελεύθερων. Έχουμε επανειλημμένα αναλύσει πως οι ρωσόφιλες ηγεσίες των κομμάτων εξουσίας που εμφανίζονται σαν ευρωπαϊκά, εφαρμόζουν μέτρα πείνας με την υπογραφή της Ευρώπης, κρύβοντας και δυναμώνοντας τους φαιο-κόκκινους που είναι επικεφαλής του παραγωγικού σαμποτάζ και πρωταθλητές της ρωσοδουλίας.

Σήμερα λειτουργεί ένα σύστημα τέτοιο ώστε να είναι στην εξουσία οι δήθεν φιλοευρωπαίοι, και από την άλλη οι φαιο-κόκκινοι να είναι τόσο δυνατοί όσο χρειάζεται για να απειλούν και να εκβιάζουν την Ευρώπη για να διαγράψει όσο το δυνατόν περισσότερα χρέη στην Ελλάδα, για να αιμορραγεί οικονομικά και να διασπείρεται πολιτικά λόγω της παρατεταμένης χρεωκοπίας και κρίσης του ελληνικού κράτους. Οι φαιο-κόκκινοι παίζουν ουσιαστικά το ρόλο του μπαμπούλα για την Ευρώπη και έτσι ενισχύουν διαπραγματευτικά την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου, δηλαδή δεν θέλουν να αναλάβουν κεντρική εξουσία σε αυτή τη φάση τουλάχιστον. Αν τη θέλανε οι περισσότεροι μικροί "κόκκινοι" θα ενώνονταν γύρω από τον ΣΥΡΙΖΑ και οι μικροφαιοί γύρω από τους ναζί και το ΛΑΟΣ.

Με αυτό το ευρωπαϊοφανές σύστημα διακυβέρνησης, οι ηγεσίες των κυβερνητικών κομμάτων μαζί με το φαιο-κόκκινο μέτωπο, φέρνουν πιο εύκολα στη χώρα και στην ΕΕ σαν νέα αφεντικά τους ρώσους αποικιοκράτες και τους κινέζους δουλκτύτες συμμάχους τους.

Μόνο η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει αυτό το ύπουλο σύστημα διακυβέρνησης που φέρνει την πείνα, την εξαθλίωση και την υποδούλωση, και κυρίως τον οργανωτή του, το ρώσικο σοσιαλμπερλιανισμό. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε αυτές τις εκλογές δεν σηκώθηκε καμιά άλλη φωνή, από κανένα άλλο κόμμα, ιδιαίτερα από αυτά που αυτοπροσδιορίζονται σαν φιλο-ευρωπαϊκά, για να καταγγείλει την

ιστορικής σημασίας νεοχιτλερική εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία και την προσάρτηση της Κριμαίας.

Δυστυχώς σήμερα σε κομματικό επίπεδο μόνο η ΟΑΚΚΕ έχει τη γραμμή της διεξόδου από την κρίση, της αντίστασης στα νέα αφεντικά και της δημοκρατικής πάλης ενάντια στο φασισμό, ιδιαίτερα ενάντια στους ναζιστές κανιβάλους. Με αυτά τα συνθήματα κατεβήκαμε σε αυτές τις εκλογές και αυτά επιβραβεύτηκαν με τις 2860 ψήφους που χαίρετιζουμε σα νίκη.

Στην πραγματικότητα το αποτέλεσμα αυτών των εκλογών για την ΟΑΚΚΕ

αντανακλά τις νέες ευνοϊκές συνθήκες που διαμορφώνονται για να δοθεί ανοιχτά και πιο οργανωμένα η οικονομική και πολιτική πάλη των εργαζόμενων μαζών αλλά και της πλειοψηφίας του έθνους ενάντια στον επελαύνοντα ρωσόδουλο φαιο-κόκκινο φασισμό και στη σαμποταριστική πολιτική του. Γράψαμε στην αρχή ότι αυτό εδώ το αποτέλεσμα είναι στρατηγικής σημασίας. Εννοούσαμε ότι αν ήταν μικρότερο πάλι θα ήταν τιμητικό γιατί θα έδειχνε ότι μόνη η ΟΑΚΚΕ τόλμησε και αντιστάθηκε σε έναν πελώριο επελαύνοντα εχθρό πράγμα που θα ήταν νίκη ηθική και ιδεολο-

γική. Όμως με το ότι έστω και λίγο ανέβηκε σε ψήφους και σε μερικές περιοχές ανέβηκε πολύ, δείχνει ότι υπάρχει στο αποτέλεσμα και πολιτική νίκη με πρακτικές συνέπειες, δηλαδή δείχνει ότι υπάρχει καιρός να συσπειρώσουμε και άλλες δυνάμεις ενάντια στο τέρας, να αναπτύξουμε την ΟΑΚΚΕ και εφαρμόζοντας την πολιτική του αντιρώσικου πατριωτικού και δημοκρατικού μετώπου στις συνθήκες της μισοδημοκρατίας όσο η χώρα θα μένει στην ΕΕ, να το εμποδίσουμε από το να κατασπαράξει τη χώρα.

(Το πιο πάνω άρθρο δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 29 Μαΐου 2014)

ΚΟΜΜΑ	ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΜΑΪΟΣ 2014		ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΜΑΪΟΣ 2012		ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2009		ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΜΑΪΟΣ 2009	
	ΠΟΣΟΣΤΟ %	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ %	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ %	ΨΗΦΟΙ	ΠΟΣΟΣΤΟ %	ΨΗΦΟΙ
ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥΑ	0,72	41131	1,19	75416	0,43	21988	0,36	24687
Μ-Λ ΚΚΕ (ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ)	0,19	10786	0,25 (με ΚΚΕ(μλ))	16010	0,26	13138	0,08 (το ΚΚΕ(μλ) 0,15%)	5219 (το ΚΚΕ(μλ) 10480)
ΕΕΚ	0,08	4511	0,10	6074	0,12	6042	0,07	4537
ΑΣΚΕ	0,06	3637	--	--	0,11	5618	--	--
ΟΚΔΕ	0,05	3052	0,03	1783 (27 περιφ)	--	--	--	--
ΣΧΕΔΙΟ Β (Αλαβάνος)	0,20	11332	--	--	--	--	--	--
ΟΑΚΚΕ	0,05	2860	0,04	2565	0,05	2797	0,02	1665

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗ ΑΦΙΣΣΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΟΑΚΚΕ που προειδοποιούσε για την πείνα και το φασισμό και πάλευε και παλεύει κόντρα στο ρεύμα

Η ΟΑΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που προειδοποιούσε από το 2002 κόντρα στους δημαγωγούς κυβερνήσεων και αντιπολιτεύσεων για την επερχόμενη χρεωκοπία της χώρας, και πάλευε ενάντια στη βασική αιτία της που ήταν το συστηματικό σαμποτάζ της παραγωγής, ιδιαίτερα της βιομηχανίας, της τεχνικής εκπαίδευσης και της έρευνας, και της σύγχρονης γεωργίας.

Το σαμποτάζ γίνεται και γινόταν με δήθεν αντικαπιταλιστικά, περιβαλλοντικά, αρχαιολογικά, προσχήματα, και με τη γραφειοκρατική διαφθορά από τις κυβερνήσεις των Α. και Γ. Παπανδρέου, Σημίτη, Καραμανλή ανηψιού και Σαμαρά. "Πρωτοπόροι" στο σαμποτάζ ήταν η ψευτοαριστερά των ψευτοΚΚΕ-ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι οι εξαγωγές έγιναν ελάχιστες, οι εισαγωγές πελώριες και η χώρα ζούσε συσσωρευώντας δανεικά. Το σαμποτάζ γίνεται με μεγαλύτερη ένταση τώρα πάνω στην κρίση, γι αυτό οι εξαγωγές δεν ανεβαίνουν οπότε το χρέος αυξάνεται. Η πιο βασική μέθοδος σαμποτάζ σήμερα που σκοτώνει τη βαριά βιομηχανία είναι η αύξηση των τιμών της ενέργειας με κύρια πηγή το πανάκριβο φυσικό αέριο που πουλάει η Ρωσία στην Ελλάδα. Η απάντηση στο βιομηχανικό σαμποτάζ είναι το αίτημα: επίδομα ανεργίας σε όλους τους ανέργους, που σημαίνει: όσοι προκαλούν την ανεργία να πληρώσουν γι αυτό.

Η ΟΑΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που αποκάλυπτε κόντρα στο γενικό ρεύμα την κρυμμένη αλήθεια ότι την πείνα και το φασισμό τη φέρνει στη χώρα η νεοναζιστική Ρωσία του Πούτιν και οι κινέζοι σύμμαχοί της.

Σήμερα, οι ρωσόφιλοι και στην κυβέρνηση, και ιδίως στην αντιπολίτευση κατηγορούν τη Γερμανία ότι προκάλεσε τη χρεωκοπία τάχα για να αγοράσει φτηνά την Ελλάδα. Όμως κυβέρνηση και αντιπολίτευση έχουν από κοινού εδώ και χρόνια πα-ραδώσει τομείς κλειδιά της οικονομίας σε ρώσικους και κινέζικους κρατικούς κολοσσούς (Γκάζπρον, ΚΟΣΚΟ) καθώς και σε μια ρωσόδουλη νέα κρατική ολιγαρχία (Κόκκαλης, Μπόμπολας, Μυτιληναίος, Κοπελούζος, Γερμανός κλπ). Η Γερμανία έχει τις ευθύνες της για το δυνάμωμα της εξαθλίωσης του λαού, όμως, είναι οι κρατικο-ολιγάρχες της Ρωσίας και της συμμάχου της Κίνας, που αγοράζουν τζάμπα πανάκριβη τουριστική γη, λιμάνια, σιδηροδρόμους, βιομηχανίες, τράπεζες, ακόμα και τον ΟΠΑΠ για να ελέγξουν τους οπαδικούς στρατούς.

Η ΟΑΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που έβλεπε το ναζισμό να επελαύνει και ζητούσε από το '90 να βγει εκτός νόμου η δολοφονική συμμορία της "Χρ. Αυγής" καταγγέλλοντας τις ηγεσίες όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων σαν προστάτες της.

Η ΟΑΚΚΕ αποκάλυψε ότι το αφεντικό της "Χ.Α" και των ναζί παντού στον κόσμο είναι η Ρωσία, και αυτή είναι η εξήγηση για την προστασία της "Χ.Α" από όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα. Αυτή η συμμορία παριστάνει το πατριωτικό κόμμα ενώ είναι το πιο ξενόδουλο. Μόνο αυτό κάλεσε το ρώσικο στρατό να εγκατασταθεί στην Ελλάδα! Η νεοχιτλερική Ρωσία χρειάζεται τη "Χρυσή Αυγή" για να μπορεί με αυτήν να επιβάλει την κτηνώδη δικτατορία της μόλις ο λαός αντιληφθεί ποιος στ αλήθεια ρήμαξε τη χώρα του και την έκανε αποικία. Να μην μπερδεύεται κανένας δημόκριτης ότι η Ρωσία κόβει σε φέτες την Ουκρανία από αντιναζισμό. Δεν υπάρχουν μεγαλύτεροι ναζιστές από τους αποσχιστές της Ουκρανίας, όσο για τους υπαρκτούς ναζιστές στην κυβέρνηση της Ουκρανίας και αυτοί είναι αντιευρωπαίοι προβοκάτορες στην υπηρεσία της ΚαΓκεΜΠε.

- ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ - ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΕΡΓΟΥΣ

και, παράλληλα: όχι στα εργασιακά γκέτο τύπου ΚΟΣΚΟ, πλήρη πολιτικά δικαιώματα στους εγκατεστημένους μετανάστες, όχι στην προβοκατόρικη πολιτική των "ανοιχτών συνόρων" σε συνθήκες πελώριας ανεργίας.

**- ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΤΩΡΑ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΚΗ "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"
- ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΕΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΥΤΙΝ
- ΟΧΙ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ**

Το φαιο "κόκκινο" μέτωπο δυναμώνει στην αυτοδιοίκηση.

Αττική-Πειραιάς στα χέρια των σοσιαλφασιστών φιλοναζί

συνέχεια από τη σελ. 1

εκλέχτηκε υποψήφιος από τη ΝΔ. Στις υπόλοιπες τέσσερις περιφέρειες, ο ΣΥΡΙΖΑ έκλεξε δύο επίσημους υποψηφίους στην Αττική και στα Ιόνια Νησιά, και έναν υποτιθέμενο ανεξάρτητο τον αντισημίτη και φιλοχρυσουγίτη Καρυπίδη στη Δυτική Μακεδονία. Στη μεγαλύτερη περιφέρεια της Βόρειας Ελλάδας, στην Κεντρική Μακεδονία, εκλέχτηκε σαν "αντάρτης" της ΝΔ, ο Τζιτζικώστας που είναι φιλοχρυσουγίτης, και θαυμαστής του Τσίπρα.

Οι ναζιστές της "Χρ. Αυγής" όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ σημείωσαν τα πιο θεαματικά ποσοστά τους στην Αττική ενώ πανελλαδικά είχαν μέτρια αποτελέσματα, εκλέγοντας ένα έως δύο περιφερειακούς συμβούλους στις υπόλοιπες περιφέρειες που κατέβηκαν (δηλαδή σε όλες εκτός από αυτή του Βόρειου Αιγαίου). Το πανελλαδικό ποσοστό τους στις περιφερειακές ήταν χαμηλότερο από αυτό των ευρωεκλογών (8,21%). Στις δημοτικές το μεγαλύτερο ποσοστό τους ήταν στην Αθήνα όπου πήραν 4 συμβούλους, ενώ στη Θεσσαλονίκη και στο Παλαιό Φάληρο πήραν 2 συμβούλους ενώ στους υπόλοιπους έξι δήμους που κατέβηκαν πήραν από ένα σύμβουλο (Πειραιά, Σπάτων - Αρτέμιδος, Κηφισιάς, Γλυφάδας, Αλίμου, και Μεσολογγίου). Όμως, ειδικά στην περιοχή του Πειραιά, δεν κατέβηκαν σε καίριους δήμους στις δημοτικές εκλογές ενώ είχαν δύναμη γιατί προτίμησαν να δώσουν τις ψήφους τους στο Μώραλη και σε Συριζαίους υποψηφίους δήμαρχους, όπως δείχνουν όλα τα στοιχεία. Δηλαδή α) ο υποψήφιος της Χ.Α στον Πειραιά ο Κούζιλος, πήρε τους μισούς ψήφους από αυτούς που πήρε στο δήμο ο Παναγιώταρος για την περιφέρεια, και β) δεν κατέβηκαν καθόλου στο Πέραμα, δηλαδή στην Επισκευαστική Ζώνη, που την εποφθαλμιά η ΚΟΣΚΟ, όπου στις περιφερειακές σημείωσαν το μεγαλύτερο ποσοστά τους πανελλαδικά, και όπου τελικά εκλέχτηκε με ελάχιστη διαφορά υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ. Η δολοφονική συμμορία έχει πολιτικό αφεντικό τον Πούτιν, και το ύψιστο σε αυτές τις εκλογές για τα συμφέροντα του αφεντικού της και του ρωσοκινέζικου άξονα ήταν να ανοίξει ο δρόμος για να καταβροχθίσει ολόκληρο το λιμάνι ο ΣΥΡΙΖΑ και η Cosco.

Το ψευτοΚΚΕ πήγε καλά σε ψήφους με μέσο πανελλαδικό ποσοστό 8,8%, χωρίς όμως αντίκρισμα σε εκλογή περιφερειάρχων και δημάρχων γιατί αυτή δουλειά την έχει αφήσει σε άλλους ρωσόδουλους λιγότερο "επαναστάτες".

Ανεξάρτητα όμως από τα ποσοστά, το φαιο "κόκκινο" μέτωπο προώθησε τις θέσεις του σε πολύ κρίσιμες από κάθε άποψη περιοχές.

Η πολιτική σημασία της Αττικής είναι φανερή αφού πρόκειται για το πολιτικό, οικονομικό και ιδιαίτερα βιομηχανικό κέντρο της χώρας. Η θέση του περιφερειάρχη στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ του δίνει τη δυνατότητα να δώσει ακόμα μεγαλύτερα χτυπήματα, σε συνδυασμό και με την επικράτηση Μώραλη-Μαρινάκη στον Πει-

ραιά και την εκλογή Συριζαίων δημάρχων σε Κερατσίνι-Δραπετσώνα-Πέραμα, αλλά και του φιλοσυριζαίου Ιωακειμίδα σε Κοκκινιά, Ρέντη. Στην Αττική ο ΣΥΡΙΖΑ ενίσχυσε τη δύναμή του και στους δήμους, και πήρε εκτός από τους Δήμους της Νέας Ιωνίας, και της Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος που είχε ήδη, τους δήμους Καισαριανής, Αιγάλεω, Ζωγράφου, Αγίας Παρασκευής, Χαλανδρίου, Βύρωνα.

Τα Ιόνια Νησιά είναι μία περιοχή που έχει απλώσει τα χέρια της τα τελευταία χρόνια η Ρωσία, με τη διοργάνωση της λεγόμενης "Ρώσικης Εβδομάδας" κατά τη διάρκεια της οποίας φέρνει στο Ιόνιο το αποβατικό πλοίο του ρώσικου στόλου της Μαύρης Θάλασσας "Καίσαρ Κουνίκοφ", καθώς και με αγορές ξενοδοχειακών μονάδων και ακινήτων. Στην ίδια περιοχή ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε τους δήμους Λευκάδας και Κέρκυρας, του βασικού νησιού όπου διοργανώνεται η "Ρώσικη Εβδομάδα". Συνδιοργανωτής της "Ρώσικης Εβδομάδας" είναι ο Δήμος της Πάτρας όπου για πρώτη φορά έκλεξε δήμαρχο το ψευτοΚΚΕ.

Αλλά πιο κρίσιμη ακόμα είναι η Δυτική Μακεδονία όπου βρίσκονται τα λιγνιτωρυχεία, τα εργοστάσια παραγωγής της ΔΕΗ και από όπου θα περάσει ο αγωγός μεταφοράς αζέριου αερίου, ο ΤΑΡ, (εφόσον γίνει, γιατί μέχρι στιγμής καθυστερεί με ευθύνη της ελληνικής πλευράς. Αυτό το αντικείμενο είχε η πρόσφατη επίσκεψη του προέδρου του Αζερμπαϊτζάν Αλίγεφ στην Ελλάδα). Ο Σαμαράς ανέλαβε να τον καθυστερήσει, χωρίς καμία ουσιαστική δέσμευση. Έχουμε ξαναγράψει ότι το ελληνικό πολιτικό καθεστώς που έχει αναλάβει το ρόλο του πλασιέ των ρώσικων συμφερόντων, θα κάνει ότι μπορεί για να σαμποτάρει τον ΤΑΡ. Τον ΤΑΡ με το αζέρινο αέριο τον δέχτηκε η Ελλάδα σαν δέλεαρ προς τη Δύση, ειδικά προς τη Γερμανία, για να δεχτεί αυτή να θανατωθεί ο μόνος αγωγός που θα παρέκαμπε τη Ρωσία, ο Ναμπούκο. Πρέπει να σημειωθεί ότι ο απερχόμενος περιφερειάρχης Δακής που έχασε από είχε τοποθετηθεί στο περιφερειακό συμβούλιο υπέρ του ΤΑΡ για να μειωθεί η ακριβή τιμή του ρώσικου φυσικού αερίου και να εξαιρεθούν οι αρνητικές επιπτώσεις στη βιομηχανία και στην ανταγωνιστικότητα λόγω της εξάρτησης από "περιορισμένους προμηθευτές" όπως δειλά έλεγε για την Γκάτζπρομ (<http://www.kozan.gr/post/135880>). Ο Δακής έχασε από τον αντισημίτη, φιλοχρυσουγίτη Καρυπίδη που επιλέχτηκε αρχικά από το ΣΥΡΙΖΑ σαν υποψήφιος, και κατέβηκε τελικά ανεξάρτητος μετά την υπαναχώρηση που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ κάτω από την πίεση διαμαρτυριών για τον αντισημιτισμό και το φιλοχρυσουγιστικό του. Στην πράξη υποστηρίχθηκε από το ΣΥΡΙΖΑ μέχρι το τέλος και εκεί οφείλεται η εκλογή του. Ο πιο νευραλγικός λοιπόν δήμος αυτής της περιφέρειας, αυτός της Κοζάνης επίσης πέρασε στα χέρια του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην πιο μεγάλη περιφέρεια της Βόρειας Ελλάδας, αυτή της Κεντρικής Μακεδονίας, εκλέχτηκε ο γνωστός για το φιλοχρυσουγιστικό του Τζιτζικώστας της ΝΔ, που κατέβηκε σαν ανεξάρτητος απέναντι

στον Ιωαννίδη ο οποίος ήταν η επίσημη υποψηφιότητα της ΝΔ. Στην πράξη φάνηκε από τη μεγάλη διαφορά ψήφων ανάμεσα σε Τζιτζικώστα και Ιωαννίδη, ότι η ΝΔ υποστήριξε τον Τζιτζικώστα. Πριν το β' γύρο ο Τζιτζικώστας μίλησε στο ραδιοσταθμό του ΣΥΡΙΖΑ, "στο Κόκκινο" και είπε τα εξής για την εμφάνιση του Τσίπρα στο ντιμπέιτ των υποψηφίων για την προεδρία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής: "Να σας πω την αλήθεια μου άρσε πολύ το ότι ο Αλέξης Τσίπρας έφερε σε εξαιρετικά δύσκολη θέση με τις ερωτήσεις του τους ανθρώπους που έχουν φέρει όλα τα τελευταία χρόνια σε πολύ δύσκολη θέση τους Έλληνες" (<http://www.protothema.gr/ekloges-2014/arthro/380515/>). Έτσι εκλέχτηκε στο β' γύρο με 71% (!) Αντιπεριφερειάρχη του Τζιτζικώστα εκλέχτηκε η Β. Πατουλίδου, που είχε εμφανιστεί σε εκπομπή του Kontra μαζί με τον Κασιδιάρη, και υποστήριξε την τοποθέτηση του δημοσιογράφου της εκπομπής ότι οι διώξεις κατά της "ΧΑ" είναι αστήρικτες και επικίνδυνες γιατί στρέφονται ενάντια σε ένα "νόμιμα εκλεγμένο κόμμα".

Η άνετη εκλογή του Μπουτάρη στη Θεσσαλονίκη δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση αντίβαρο στην εκλογή Τζιτζικώστα, γιατί ο πρώτος στήριξε από την αρχή την υποψηφιότητα Τζιτζικώστα, την ίδια στιγμή που τόσο ο Ιωαννίδης, όσο και ο Μπόλαρης υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ τον κατάγγειλαν για τις σχέσεις του με τη "Χρυσή Αυγή". Δεύτερο, γιατί πρόσφατα ο "προοδευτικός" Μπουτάρης υπογράφηκε συμφωνία 50 εκ δολλαρίων με τη μεγαλύτερη κρατική εταιρεία τροφίμων και ποτών στην Κίνα, και όλα δείχνουν ότι θα υποστηρίξει το πέραςμα του ΟΛΘ (Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης) σε ρωσοκινέζικα συμφέροντα (<http://www.businessnews.gr/article/4971/>).

Η βρώμικη γραμμή Βενιζέλου-Σαμαρά υπέρ ΣΥΡΙΖΑ

Η γραμμή Βενιζέλου - Σαμαρά να μην κάνουν συμφωνία για κοινή κάθοδο σε οποιαδήποτε περιοχή και να μη δώσουν επίσημες υποψηφιότητες, είχε σαν αποτέλεσμα σε Αττική και Πειραιά την άμεση στήριξη από στελέχη του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ των υποψηφιοτήτων Δούρου και Μώραλη κατά του Σγουρού που κατέβηκε σαν ανεξάρτητος και του Μιχαλολιάκου που είχε επίσης μόνο ανεπίσημη στήριξη της ΝΔ. Χαρακτηριστική είναι η σχετική αναφορά σε άρθρο των Νέων με τίτλο "Ποιος σκότωσε το Γιάννη Σγουρό", ότι ο Αντώνης Λιντζέρης, της Νομαρχιακής Επιτροπής ΠαΣοΚ Β' Πειραιά (αδελφός του πρώην βουλευτή Δημήτρη Λιντζέρη), "έδωσε καθαρή γραμμή στους πασόκους να ψηφίσουν Δούρου!".

Γενικά η γραμμή της λεγόμενης "χαλαρής" ή "κατά συνείδηση" ψήφου, πρι-

μοδότησε όσο τίποτα άλλο το ΣΥΡΙΖΑ, που από πέρσι το καλοκαίρι προπαγάνδιζε την ψήφο στις εκλογές σαν ψήφο ανατροπής, πρόκριμα των εθνικών εκλογών. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε πολλούς από τους δήμους που πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ, η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ κατέβηκαν διασπασμένοι με δύο και τρεις υποψηφίους, ενώ στον β' γύρο ένα μεγάλο τμήμα των ψήφων τους πήγαινε στον Συριζαίο.

Το ενδεχόμενο της κοινής καθόδου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ, αλλά και της στήριξης κοινοτικών υποψηφίων, απέκλεισε από νωρίς το ΠΑΣΟΚ. Ο Ανδρουλάκης, ως γραμματέας της Κεντρικής Πολιτικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, έξι μήνες πριν τις εκλογές (!) δήλωσε ότι: "Το ΠΑΣΟΚ δεν θα δώσει χρίσματα, κεντρικά δεν θα έρθει σε καμία συμφωνία με την ΝΔ, είτε με οποιοδήποτε άλλο κόμμα είναι εκτός του ιδεολογικού του πλαισίου", (cityvoice.gr/index.php/politiki/16673-andr/1/11/2013). Από κοντά ο Σαμαράς σε συνέντευξή του στο Mega, είπε "Δεν κατεβαίνουμε μαζί με το ΠΑΣΟΚ. Είμαστε άλλο κόμμα", και διευκρίνισε ότι δεν υπάρχει ούτε καμία περίπτωση για σχέδιο κοινών καθόδων. Ο γραμματέας της Πολιτικής Επιτροπής της ΝΔ Παπαμιμίκος δήλωσε επίσης ότι "η ΝΔ δεν θα μπει σε καμία περίπτωση στη λογική να δώσει "χρίσματα" και να ανακοινώσει επίσημες στήριξεις" (www.k-tiros.gr, 25/01/2014). Τα καθάρματα αυτά διοικούν από κοινού την Ελλάδα κεντρικά αλλά κάνουν πως δεν γνωρίζονται τοπικά για να δίνουν την τοπική εξουσία στον ΣΥΡΙΖΑ. Η αιτία αυτής της φαινομενικά αντιφατικής στάσης είναι απλή. Οι Βενιζέλος-Σαμαράς, όπως και ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ θελουν η κεντρική πολιτική εξουσία να είναι στα χέρια των "φιλοευρωπαϊών" ΝΔ -ΠΑΣΟΚ ώστε η ΕΕ να δίνει στο ρωσόδουλο ελληνικό καθεστώς λεφτά και πολιτική στήριξη, ενώ ο Τσίπρας θα κάνει τον μπαμπούλα. Αν ο Τσίπρας έρθει στην κυβέρνηση, ούτε θα πείθει σαν φιλοευρωπαίος ούτε θα υπάρχει ένας πειστικός μπαμπούλας, εκτός από την διεθνώς αποκρουστική ΧΑ.

Ταυτόχρονα, οι Βενιζέλος-Σαμαράς φρόντισαν να σιωπήσουν γύρω από το ζήτημα της συμμετοχής των ναζιστών στις εκλογές, και τους άφησαν στο απυρόβλητο σε κάθε επίπεδο κεντρικό και τοπικό, την ίδια στιγμή που από τα κανάλια προβάλλονταν σκηνές από τις τοπικές συγκεντρώσεις της "ΧΑ" με ναζιστές υποψηφίους που κραύγαζαν έξαλλοι κατά των διώξεων των "αγωνιστών". Μάλιστα, όχι μόνο άφησαν ακάλυπτους όσους υποψηφίους τους κατάγγειλαν συνεργασίες συνδυασμών με ναζιστές, αλλά ενίσχυσαν με κάθε τρόπο αυτούς ακριβώς τους συνδυασμούς (καταγγελία Μιχαλολιάκου για φιλοχρυσουγιστικό του Μώραλη στον Πειραιά, καταγγελίες Ιωαννίδη - Μπόλαρη για φιλοχρυσουγιστικό του Τζιτζικώστα στη Θεσσαλονίκη).

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΔΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΡΩΣΟΔΟΥΛΟΥ ΠΟΡΟΣΕΝΚΟ ΣΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙ ΝΕΑ ΦΑΣΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η ανάδειξη του κρατικο-ολιγάρχη Π. Ποροσένκο στην ουκρανική προεδρία είναι αποτέλεσμα της πολύμηνης επέμβασης και του διαμελισμού της χώρας από τους νέους χίτλερ του Κρεμλίνου. Ο Ποροσένκο - παιδί του σοσιαλφασιστικού καθεστώτος, φίλος του αρχιμαφιόζου προμηθευτή ρωσικού αερίου Φιρτάς και πρώην υπουργός στην ρωσόφιλη κυβέρνηση Αζάροφ της προεδρίας Γιανουκόβιτς - εμφανίστηκε με τη βοήθεια του Κρεμλίνου σαν υπέρμαχος της εθνικής ομοθυμίας (υπερκομματικός, εδαφική ενότητα, αντιδιαφθορά, μεταρρυθμίσεις, φιλοδυτική πορεία και διαπραγματεύσεις με τη Μόσχα) μπροστά στο λαό όχι μόνο της δυτικής αλλά και της ανατολικής Ουκρανίας κι έτσι κατάφερε μία συντριπτική νίκη έναντι των υπολοίπων. Προηγούμενα, είχε λάβει μία μεγάλη ώθηση και από τον Β. Κλίτσκο που εκδήλωσε τη στήριξη στην υποψηφιότητά του.

Ο νικητής των εκλογών χρωστάει τη φήμη του κύρια στην ανάμιξη που είχε στα γεγονότα της Μαϊντάν, που προετοίμασαν τη ρωσική εισβολή και την προσάρτηση της Κριμαίας. Με τα ΜΜΕ που διέθετε μεταξύ άλλων ο κρατικο-ολιγάρχης, βοήθησε στο να δυναμώσουν στο εσωτερικό της Μαϊντάν οι προβοκατόρικες ναζιφασιστικές συμμορίες του κόμματος “Σβόμποντα” και του “Δεξιού Τομέα”. Αυτές οι δυνάμεις λειτούργησαν ως φόβητρο για το λαό της ανατολικής Ουκρανίας ενθαρρύνοντάς τον να είναι αδιάφορος ή και σε μικρό ποσοστό να ταχθεί στο πλευρό των ρώσων εισβολέων. Όμως το εκλογικό αποτέλεσμα ήρθε να καταρρίψει τους ισχυρισμούς των ρώσων που έκαναν λόγο για ναζιστικοποίηση της Ουκρανίας. Συγκεκριμένα, οι ανοιχτά ναζιφασίστες υποψήφιοι, που τόσο πολύ προβάλλονταν από τα ρώσικα ΜΜΕ και μερικοί από αυτούς όπως ο βρώμικος Παρουμπί κατείχαν καιρικές θέσεις πολιτικής εξουσίας έλαβαν ένα πενιχρό ποσοστό της προτίμησης των ουκρανών ψηφοφόρων. Ο Τιανμπόκ του φιλοναζιστικού “Σβόμποντα” έλαβε μόλις το 1,16% ενώ ο Γιάρος του “Δεξιού Τομέα” το εκπληκτικό ποσοστό του... 0,7%!

Ο ουκρανικός λαός σταδιακά συνειδητοποιεί μέσα από την εμπειρία του πόσο στημένο είναι το πολιτικό παιχνίδι που έχει φέρει σε “αντιπαράθεση” τους ναζί προβοκατόρες της Μαϊντάν με τους ρωσόδουλους αυτονομιστές του Ντονέτσκ και του Λουγκάνσκ. Ιδιαίτερα ο λαός της ανατολικής Ουκρανίας έχει πλέον αρχίσει να συνειδητοποιεί ότι αυτοί που ηγήθηκαν μιας ρωσόφιλης διαμελιστικής εξέγερσης στο όνομά του και ενάντια στις αρχές του Κιέβου στην πραγματικότητα δεν τον εκπροσωπούν. Εκεί έχουν αυξηθεί οι απαγωγές (μεταξύ των οποίων και 8 παρατηρητών του ΟΑΣΕ), οι εξαφανίσεις και οι θανατικές απειλές σε βάρος υποστηρικτών της ουκρανικής ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας. Ο φόβος, το χάος, το πλιάτσικο σε καταστήματα είναι συχνό φαινόμενο. Ολοένα και περισσότερο κατακλύζουν τις δύο “αυτόνομες λαϊκές δημοκρατίες” - φαντάσματα ένοπλοι από τη Ρωσία, βετεράνοι της εισβολής στο Αφγανιστάν, τσετσένοι φασίστες του εγκάθετου της Μόσχας Καντίροφ και άλλοι “μαχητές” κουβαλημένοι από την κατεχόμενη Γεωργία και άλλες χώρες της πρώην ΕΣΣΔ που ήρθαν για να “βοηθήσουν” τους φιλορώσους αδελφούς τους. Οι έ-

νοπλοι αυτοί είναι εκπαιδευμένοι, καλά εξοπλισμένοι και καθοδηγμένοι από τη Μόσχα. Όπως εξομολογείται ο Στανισλάβ Κουσερένκο, κάτοικος Ντονέτσκ και φυσιοθεραπευτής, στους *New York Times* (27/5): “Αυτό δείχνει ότι αυτός ο πόλεμος δεν είναι καθάρσιος. Είναι πλασματικά δημιουργημένος. Αν αυτή είναι μία εξέγερση της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονέτσκ τότε τι θέλουν εδώ οι ξένοι;”

Οι ίδιοι οι επικεφαλές της “εξέγερσης” προέρχονται από τη Ρωσία. Ο ανακηρυγμένος “πρωθυπουργός” του Ντονέτσκ, Αλεξάντερ Μποροντάι, για παράδειγμα ανήκε σε έναν κύκλο ρώσων φασιστών, πανσλαβιστών που έβγαζαν την εφημερίδα “Ζάφτρα”. “Σε μια συνέντευξη” γράφουν οι ΝΥΤ (στο ίδιο), “ο κ. Μποροντάι είπε ότι αυτός και ο κ. Στρελκόφ, ο ρώσος διοικητής του Σλαβιάνσκ, είχαν πάει μαζί στην Υπερδνειστερία, μια αποσχισθείσα περιοχή στη Μολδαβία, για να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των Ρώσων τη δεκαετία του '90. Κατονόμασε τις πόλεις στη Ρωσία από όπου έχουν έρθει εθελοντές, περιλαμβανομένου του Νοβοσιμπίρσκ, του Βλαδιβοστόκ και της Τσίτα. Είπε ότι πιστεύει στην ιδέα της Μεγάλης Ρωσίας και ότι είχε έρθει στην Ουκρανία για να την υλοποιήσει”.

Αυτός ο τρόπος “έμμεσης” επέμβασης επιτρέπει στο Κρεμλίνο να ισχυριστεί ότι το ίδιο δεν έχει καμία ανάμιξη αφού δε στέλνει άλλα τακτικά στρατεύματα στην Ουκρανία, και ότι οι ίδιοι οι ουκρανοί εξεγέρθηκαν και ζητούν αυτονομία και ρωσική προστασία. Του επιτρέπει ακόμα να ασκεί πίεση στο Κιέβο για να το αναγκάσει να ουδετεροποιηθεί πολιτικά και να παραχωρήσει ευρείες εξουσίες στις περιφέρειες. Έτσι θα μπορέσει να επιβάλει επιπλέον όρους που πρακτικά θα σημαίνουν την οικονομική και πολιτική συγκυριαρχία της χώρας με την ΕΕ που θα οδηγήσει στην περαιτέρω ανάμιξη του στα ευρωπαϊκά πράγματα.

Ο Ποροσένκο, στα χνάρια του πρωθυπουργού του Γιατσενιούκ, βιάστηκε να φανερώσει τη φιλική του προδιάθεση απέναντι στους όρους που είχε θέσει το Κρεμλίνο. Ενώ αρχικά εμφανίστηκε σκληρός πολέμιος των αποσχιστών, στη συνέχεια μαλάκωσε επιδιώκοντας “ειρηνική λύση”, παύ-

ση των εχθροπραξιών και συνομιλίες με τον Πούτιν - πράγμα που έκανε απευθείας πετυχαίνοντας μία πρώτη αποστολή ρώσου απεσταλμένου στο Κιέβο για διαπραγματεύσεις αντί να τον αντιμετωπίσει στρατιωτικά στο Ντονμπάς και με μία διεθνή καμπάνια καταγγελίας και απομόνωσης του επιθετιστή. Ο νέος πρόεδρος υποσχέθηκε στο κοινοβούλιο ότι θα αποκέντρωνε τις κρατικές εξουσίες, αν και απέκλεισε το ομοσπονδιακό μοντέλο (*El Pais*, 7/6). Όσο για την ένταξη της χώρας στο ΝΑΤΟ ο ίδιος έχει αποκλείσει προκαταβολικά ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Όλα αυτά δείχνουν πως οι σοσιαλμπερλιαστές του Κρεμλίνου ενθαρρύνουν σ' αυτή τη φάση μία ύφεση της έντασης βγάζοντας από το μανίκι το χαρτί Ποροσένκο για να τον εμφανίσουν σαν μετριοπαθή συνεργαζόμενο με τη Ρωσία και σαν τέτοιο σωτήρα της χώρας του.

Ένα πρώτο σημάδι φαινομενικής εξομάλυνσης ήταν η ανακοίνωση της Μόσχας ότι δε θα διακόψει την προμήθεια φυσικού αερίου στο Κιέβο παρά τις απειλές που είχε διατυπώσει για το αντίθετο σε περίπτωση που η ουκρανική πλευρά αδυνατούσε να καταβάλει χρωστούμενες δόσεις. Φαίνεται πως με την άνοδο του Ποροσένκο στην προεδρία οι ρώσοι χίτλερ βάζουν μπρος το σχέδιο για την άμεση πολιτική και οικονομική διείσδυσή τους στην ΕΕ. Ένα από τα πρώτα πράγματα που έκανε ο νέος ουκρανός πρόεδρος ήταν να επισημάνει ότι πήρε εντολή από τους ψηφοφόρους για να πετύχει “τη σύνδεση με την ΕΕ, μία βαθειά και ευρεία ζώνη ελεύθερου εμπορίου και ένα καθεστώς χωρίς βίζα με την ΕΕ”. Αφού λοιπόν έχουν ήδη ξεκινήσει οι διαπραγματεύ-

σεις με τον Πούτιν και η Μόσχα έχει ισχυρά συμφέροντα στην Ουκρανία, η απόφαση για οικονομική σύνδεση με την Ευρώπη είναι αναμενόμενο ότι θα αποτελέσει κι αυτό αντικείμενο της ρωσο-ουκρανικής διαπραγματεύσεως. Αυτό πρέπει να είναι το νόημα της δήλωσης Πούτιν ότι “Από τη στιγμή που θα υπογραφεί η συνθήκη και θα τεθεί σε ισχύ, θα λάβουμε μέτρα για να διασφαλίσουμε τη (ρωσική) οικονομία” (*Russia Today*, 6/6).

Με τους πράκτορες της στην ηγεσία της Ουκρανίας και με μία Δύση που είναι απρόθυμη λόγω κοινών συμφερόντων να τους εμποδίσει, οι ρώσοι σοσιαλ-ναζί μεθοδεύουν την επέλασή τους στην Ευρώπη, πράγμα που θα ρίξει τους λαούς της σε μία πρωτοφανή βαρβαρότητα. Στα χνάρια των πολιτικών τους προγόνων Τσάμπερλαιν και Νταλαντιέ οι δυτικοί ιμπεριαλιστές έχουν δεχτεί οριστικά την προσάρτηση της Κριμαίας και προτιμούν να συναντιούνται με το μεγαλύτερο εχθρό των λαών του πλανήτη τον νέο Χίτλερ Πούτιν στις αντιναζιστικές επετείους δίνοντάς του την υπόσχεση ότι “θα ξαναχτιστεί ένα μέρος της εμπιστοσύνης τους” απέναντί του, όπως έκανε πρόσφατα ο σιχαμερός Ομπάμα.

Ενάντια σ' αυτή τη γραμμή του κατευνασμού που ακολουθούν οι δυτικοί μονοπωλιστές, η γραμμή του ενιαίου αντιφασιστικού μετώπου κατά των νέων χίτλερ μπορεί να ανακόψει την επέλασή τους στην Ουκρανία και να αποτρέψει τον παγκόσμιο πόλεμο που πλησιάζει αποκαλύπτοντας στα μάτια της ανθρωπότητας όλο το εύρος της ύπουλης, σύνθετης ρωσικής επιθετικής πολιτικής.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΣΕΚΤΩΝ ΔΙΑΜΕΛΙΖΕΙ ΤΟ ΙΡΑΚ

συνέχεια από τη σελ. 12

Με άλλα λόγια η κρίση στο Ιράκ συνετέλεσε στο να βγει το Ιράν από τη διπλωματική του απομόνωση, κυρίως από τη Δύση, και να έρθει σε πολύ δυσχερή θέση η αντίπαλός του, Σαουδική Αραβία.

Αυτό που πάντα φοβόταν η Σαουδική Αραβία ήταν η εξάπλωση της ιρανικής πολιτικής επιρροής στην περιοχή. Οι εξελίξεις σε Συρία, Ιράκ και αλλού θα μπορούσαν πράγματι να δημιουργήσουν ένα μεσανατολικό “σιτικό τόξο” υπό την πολιτική ηγεσία της ισλαμοφασιστικής Τεχεράνης και στο βάθος της πουτινικής Ρωσίας, που παριστάνει τον φίλο και της Σ. Αραβίας παίζοντας το γνωστό κεντρίστικο παιχνίδι τη. Η συνεργασία με την Αλ Νούσρα στη Συρία και η χρηματοδότηση του ISIS από ορισμένους πλούσιους Σαουδάραβες και ανεξάρτητα σαουδαραβικά ιδρύματα έδωσε την ευκαιρία στον Μαλίκι να κατηγορήσει το Ριάντ για υπόθαλψη της τρομοκρατίας και για γενοκτονία σε βάρος του λαού του. Το φιλορώσικο

Κατάρ, που κι αυτό σε ένα βαθμό υποστηρίζει τους σουνίτες στη Συρία, για να μην τους αφήσει στα χέρια αποκλειστικά της Σ. Αραβίας έχει στραφεί και αυτό ενάντια στη Σ. Αραβία καθώς υποστηρίζει τους αδελφούς μουσουλμάνους που η Σ. Αραβία θεωρεί ως το μεγαλύτερο εχθρό της και γι αυτό υποστηρίζει την φιλορώσικη φασιστική δικτατορία Σίσι της Αιγύπτου. Στην ουσία η Σ. Αραβία μαζί με τα φιλικά της Αραβικά Εμιράτα είναι άσχημα απομονωμένη. Αν κάποια στιγμή η Αίγυπτος συμμαχήσει με το Ιράν ενάντια στη Σ. Αραβία ο Κόλπος των πετρελαίων θα περάσει στα χέρια του νεοναζιστικού άξονα, πράγμα τραγικό για την Ευρώπη και την Ιαπωνία. Και δυστυχώς, όπως γίνεται πάντοτε με τους περίτεχνους σχεδιασμούς της ρωσικής σοσιαλ-ιμπεριαλιστικής διπλωματίας και των συμμάχων της, οι μαζικές σφαγές αμάχων, οι διαμελισμοί εθνικών κρατών, η αποκτήνωση, ο τρόμος και ο όλεθρος που προκαλούν όλα αυτά στους λαούς θεωρούνται από τους δυτικούς χοντρόπετσους ιμπεριαλιστές παρά-πλευρες απώλειες.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΣΕΚΤΩΝ ΔΙΑΜΕΛΙΖΕΙ ΤΟ ΙΡΑΚ, ΦΕΡΝΕΙ ΤΙΣ ΗΠΑ ΠΙΟ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΙΡΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟΜΟΝΩΝΕΙ ΤΗ ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ

Η σφοδρή επέλαση του τζιχαντικού σουνιτικού στρατού του "Ισλαμικού Κράτους στο Ιράκ και τη Συρία" (ISIS) προς την ιρακινή πρωτεύουσα όξυνε παραπέρα τις ήδη ανταγωνιστικές σχέσεις ανάμεσα στις δύο σημαντικότερες θρησκευτικές ισλαμικές κοινότητες του Ιράκ, την ηθιοψηφική σιιτική και τη μειοψηφική σουνιτική (και δευτερευόντως ανάμεσα στην αραβική και την κουρδική εθνότητα). Στο βάθος είναι κύρια οι διπλωματικοί και πολιτικο-στρατιωτικοί χειρισμοί του παγκόσμιου νεοχιτλερικού άξονα Ρωσίας-Κίνας, στον οποίο συμμετέχει στρατηγικά το Ιράν και με τον οποίο πρόθυμα συνεργάζεται προς το παρόν η αμερικανική διπλωματία, που όξυναν αυτές τις αντιθέσεις με στόχο να αηλιάξουν οι γεωπολιτικές "ισορροπίες" στη Μέση Ανατολή.

Στο εσωτερικό του Ιράκ ο νεοναζιστικός άξονας - το παγκόσμιο αυτό κέντρο κάθε φασισμού στις μέρες μας - παρεμβαίνει με δύο βασικά εργαλεία που συνδέονται μεταξύ τους διαλεκτικά σε μια αδιαχώριστη ενότητα: το ένα είναι η προβοκατόρική βία της σουνιτικής αλ-Κάιντα, που ουσιαστικά η ISIS είναι νεότερο τμήμα της, η οποία στρέφεται κυρίως ενάντια στο σιιτικό στοιχείο για να προκαλέσει σιιτικά αντίποινα σε βάρος του σουνιτικού στοιχείου. Το άλλο εργαλείο είναι η καλυμμένη φασιστική εξουσία της κυβέρνησης Μαλίκι, που παραμένει πολύτιμος σύμμαχος της Τεχεράνης και υπέρμαχος στενότερων στρατιωτικών και ενεργειακών σχέσεων με τη Μόσχα. Η κυβέρνηση Μαλίκι με πρόσχημα τη βία των τζιχαντιστών εφαρμόζει μία πολιτική άγριας περιθωριοποίησης και πογκρόμ σε βάρος του σουνιτικού πληθυσμού (διώξεις πολιτικών εκπροσώπων, φυλακίσεις χωρίς δίκη και εκτελέσεις αντιφρονούντων, οικονομική υποβάθμιση των σουνιτικών περιοχών κλπ) ο οποίος πληθυσμός είχε ιστορικά τον πρωταγωνιστικό ρόλο στη δημιουργία και στη διατήρηση της ενότητας του ιρακινού κράτους.

Και τα δύο αυτά εργαλεία του ρωσοκινεζικού άξονα θα ήταν σήμερα ανενεργά εάν η ηλίθια ιμπεριαλιστική στρατιωτική επέμβαση του Τζ Μπους, προβοκαρισμένη από τον Τζ. Τένερ αρχηγό της CIA και άνθρωπο του ρωσόφιλου Κλίντον στα 2003, δεν είχε διώξει από την εξουσία ερήμην του ιρακινού λαού τον τριτοκοσμικό δικτάτορα Σαντάμ Χουσεΐν προς όφελος τελικά της Ρωσίας και του Ιράν, όπως από τότε προειδοποιούσαμε.

Η αλληλεπίδραση των δύο αυτών πολύτιμων εργαλείων οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στο διαμελισμό του Ιράκ. Έτσι σήμερα, παρά την καταπίεση που ασκεί η ISIS στον πληθυσμό της επικράτειας που ελέγχει επιβάλλοντας πάνω τους τον ισλαμικό νόμο, λίγοι είναι οι σουνίτες εκείνοι που θα προτιμούσαν να αντισταθούν σ' αυτή τη ναζιστικού τύπου εξουσία σε συμμαχία με την πολύ καταπιεστική γι' αυτούς κυβέρνηση της Βαγδάτης. Άλλωστε είναι ο ίδιος ο Μαλίκι που τορπίλισε τις διακοινοτικές διαπραγματεύσεις απορρίπτοντας τη δημιουργία ενός σουνιτικού στρατού, του μόνου ίσως σήμερα που θα μπορούσε να σπαιρώσει τους σουνίτες της χώρας ενάντια στην ισλαμοφασιστική επέλαση, όπως πριν λίγα χρόνια είχε γίνει με τις ομάδες επαγρύπνησης, τις οποίες διέλυσε και τιμώρησε ο Μαλίκι με την έγκριση του Ομπάμα. Την ίδια στιγμή, μπροστά στην άτακτη υποχώρηση των τακτικών ιρακινών στρατιωτικών δυνάμεων, που προφανώς ο ίδιος με την σκανδαλώδη αδράνειά του διευκόλυνε, ο ι-

ρακινός πρωθυπουργός κατέφυγε στη βοήθεια των διαφόρων σιιτικών πολιτοφυλακών που στηρίζονται από το καθεστώς του γειτονικού σιιτικού Ιράν κι έχουν διεισδύσει μέσα στις κρατικές δυνάμεις ασφαλείας. Αυτές προβαίνουν σε μεγάλες ομότητες όπως ήταν π.χ. η εκτέλεση των 44 σουνιτών κρατουμένων στη Μπακούμπα πάνω στην έφοδο που έκανε το ISIS για να καταλάβει το αστυνομικό τμήμα. Στο κάλεσμα του πρωθυπουργού για εθελοντική στράτευση πρώτη ανταποκρίθηκε η πολιτοφυλακή του ισλαμοφασίστα ιρανόφιλου σίιτη κληρικού Σαντρ που μέχρι πρόσφατα εμφανιζόταν σαν πολέμιος του κόμματος του Μαλίκι. Στο μεταξύ οι Κούρδοι εθνικιστές του Μπαρζανί, άθλια και κοινωτόθωρα φερόμενοι, όπως κάθε εθνικιστής, άδραξαν την δήθεν ευκαιρία που παρουσιάστηκε και κατέλαβαν το Κιρκούκ πραγματοποιώντας μ' αυτό τον τρόπο ένα βασικό μέρος από το διαμελιστικό του Ιράκ αντιδραστικό όνειρό τους για μια διευρυμένη κουρδική επικράτεια, σε σύμπλευση αυτή τη φορά με το ως χθες εχθρικό τους καθεστώς της Βαγδάτης. Λέμε αντιδραστικό αυτό το όνειρο γιατί εσωτερικά ένα κουρδικό κράτος σήμερα είναι δυνατό με εθνοκάθαρση των άλλων εθνοτήτων που ζουν στο ιρακινό Κουρδιστάν και διεθνώς είναι δυνατό μόνο με αντίστοιχη εθνοκάθαρση και διαμελισμό της Τουρκίας και της Συρίας οπότε και με την επιδιαιτητική, δηλαδή με την καταστροφική επέμβαση της Ρωσίας.

Γίνεται πλέον φανερό ότι ο ίδιος ο πρωθυπουργός του Ιράκ επιθυμεί το διαμελισμό του κράτους του υπέρ τρίτων, αφού με όσα έχει κάνει σπρώχνει τους σουνίτες στην αυτοκτονική ενότητα με την ISIS, οπότε στο λεπίδι των σιιτών, και ταυτόχρονα σπάει την ως τώρα ενότητα σουνιτών και κούρδων στέλνοντας τους τελευταίους να κυνηγάνε τη χίμαιρα του μεγάλου Κουρδιστάν. Έτσι, ο άμεσα ευνοημένος θα είναι οι σίιτες φασίστες του Ιράκ και κυρίως το γειτονικό καθεστώς των σιιτών ιρανών μουλάδων που τους προστατεύει και το οποίο έχει την ολοένα μεγαλύτερη διπλωματική στήριξη από τη Ρωσία και από τον φιλορώσο προβοκάτορα Ομπάμα*, όπως θα δούμε παρακάτω. Όμως για να πετύχει αυτό το σχέδιο θα πρέπει η ISIS να πάρει με το μέρος της τον αραβικό σουνιτισμό που ως τώρα έχει σαν κύριο εχθρό του το φιλο-ιρανικό αλαουίτικο (οι αλαουίτες είναι μια θρησκευτική σχέση συγγενική με τους σίιτες) καθεστώς Άσαντ στη Συρία και έχει πολύ φιλικές σχέσεις με την σουνιτική και πολύ εχθρική προς τον Άσαντ και την Αλ Κάιντα Σαουδική Αραβία. Η ISIS έχει στιγματιστεί στη Συρία γιατί δεν κάνει αντίσταση στον Άσαντ, αλλά τα βάζει με τις άλλες ισλαμικές σουνιτικές οργανώσεις που έχουν την στή-

ριξη της Σαουδικής Αραβίας. Τέλος οι ιρακίνοί σουνίτες, τη στήριξη των οποίων πάνω απ όλα θέλει η ISIS, έχουν πολύ μίσος στην Αλ Κάιντα γιατί ένας άνθρωπος της ο Ζαρκάουι, είχε ηγηθεί πριν από μερικά χρόνια μιας εκστρατείας για τη δημιουργία ενός ισλαμικού χαλιφάτου στη Μεσοποταμία, δηλαδή την επιβολή της φασιστικής εξουσίας της Αλ Κάιντα. Στο τέλος αυτή η εκστρατεία κατέληξε να εξοντώνει τους ιρακινούς σουνίτες που της αντιστέκονταν, και αυτοί θύμωσαν τόσο πολύ ώστε έκαναν τακτική συμμαχία με τις αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις για να τσακίσουν τη συμμορία του Ζαρκάουι-Αλ Κάιντα. Τέλος η ISIS έπρεπε να φροντίσει να μην ανησυχήσει πολύ τις ΗΠΑ ώστε να μην υποχρεωθεί ο προβοκάτορας Ομπάμα να χτυπήσει την ISIS πρόωρα και αποφασιστικά.

Για να τα πετύχει όλα αυτά η ISIS είχε φροντίσει προηγουμένα να έρθει σε φαινομενική πολιτική ρήξη με την ομπρέλα της Αλ-Κάιντα που το συντηρούσε ως τώρα, ενώ κυρίως είχε φροντίσει γι αυτή τη φαινομενική ρήξη και ο διάδοχος του Μπιν Λάντεν, αρχηγός της Αλ Κάιντα Αλ-Ζαουάχρι, εκπαιδευμένος από την KGB στο Νταγκεστάν. Αυτό το υποκείμενο δεν έχει κάνει ποτέ κάτι που δεν έχει διευκολύνει με προβοκατόρικο τρόπο τα ρώσικα σχέδια. Χάρη σε αυτήν την ξαφνική και όμημη αποκήρυξη από την Αλ Κάιντα κατάφερε το ISIS να συσπειρώσει ένα τμήμα του διαλυμένου ιρακινού στρατού μαζί με πρώην μπουαθιστές και να μπει στη Μοσούλη σαν επικεφαλής αυτού ενός σουνιτικού μετώπου. Η συγκατοίκηση με τους μπουαθικούς, πέρα από κάποιες τριβές, βοήθησε παραπέρα τους ισλαμοφασίστες να αποκτήσουν ένα κάποιο έρεισμα μέσα στις σουνιτικές περιοχές. Έτσι η τοποθέτηση ενός πρώην απόστρατου ιρακινού αξιωματικού σαν κυβερνήτη της Μοσούλης και η παροχή ρεύματος σε 20ωρη βάση και όχι για 2-3 ώρες τη μέρα, όπως ίσχυε επί καθεστώτος Μαλίκι, χαιρετίστηκαν από τον ντόπιο πληθυσμό σαν μέτρα ανακουφιστικά (βλ. αλ-Ακμπάρ, 16/6).

Το Φλεβάρη λοιπόν του 2014 η Αλ-Κάιντα διέκοψε και επίσημα κάθε δεσμό της με την ISIS, που δραστηριοποιείται σε Συρία και Ιράκ έχοντας επικεφαλής της έναν τύπο ονόματι Μπαγκντάντι. Αντί αυτού το παγκόσμιο δίκτυο τζιχαντιστών προτίμησε να στηρίξει το πιο καλά πλασαρισμένο ισλαμικό "Μέτωπο αλ-Νούσρα", που πολεμά το καθεστώς Άσαντ μαζί με άλλες δυνάμεις της συριακής αντιπολίτευσης εμφανιζόμενο σαν πιο πλατύ και μετριοπαθές αλλά και λιγότερο έτοιμο για εξουσία από το ISIS. Ο βασικός λόγος που προβλήθηκε για να δικαιολογήσει τη ρήξη ISIS-Νούσρα ήταν η άρνηση της δεύτερης να απορροφηθεί από το πρώτο. Σύμφωνα με την Αλ Ακμπάρ της 4/2: "Στην πραγματικότητα, όλες οι ενδείξεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο ηγέτης του Μετώπου αλ-Νούσρα, Αμπού Μοχάμεντ αλ-Γκολάνι, στασίασε ενάντια στον Μπαγκντάντι, τον άνθρωπο που είχε αρχικά στείλει τον Γκολάνι στη Συρία. Αυτή δεν είναι η πρώτη φορά που η αλ-Κάιντα απο-

κηρύσσει το ISIS, αλλά αυτό τα επεισόδια δείχνει το βάθος της διαφωσίας τους. Το Νοέμβρη του 2013, ο Αϊμάν αλ-Ζαουαχίρι, η πιο διακεκριμένη μορφή στο παγκόσμιο κίνημα της τζιχάντ, απαίτησε τη διάλυση της ISIS, και ανακήρυξε το αντίπαλο της ISIS Μέτωπο αλ-Νούσρα σαν το επίσημο παρακλάδι της αλ-Κάιντα στη Συρία. (σ.σ. Αυτό βέβαια δεν τον εμπόδισε το Μάη να απαγορεύσει στο Νούσρα να επιτίθεται στο ISIS). Λίγο αργότερα, το Μέτωπο αλ-Νούσρα πήρε μέρος σε κάποιες μάχες μαζί με το υποστηριζόμενο από τη Σαουδική Αραβία Ισλαμικό Μέτωπο ενάντια στην ISIS".

Το ότι η Αλ-Κάιντα ανακήρυξε την Αλ Νούσρα σαν τον αληθινό εκπρόσωπό της στη Συρία έχει διπλή προβοκατόρική λειτουργία καθώς όχι μόνο αποενοχοποιεί στα μάτια των σουνιτών εθνικιστών την ISIS αλλά ενοχοποιεί τη Σαουδική Αραβία στα μάτια και των σουνιτών και κυρίως των Δυτικών. Η Σ. Αραβία πριν από λίγους μήνες ανακήρυξε την φιλο-Άσαντ και φιλο-Αλ Κάιντα ISIS σαν κύριο εσωτερικό εχθρό του Ισλαμικού Μετώπου που η ίδια ίδρυσε και που έγινε η κύρια αντι-Άσαντ ένοπλη δύναμη στη Συρία. Μόλις όμως σχηματίστηκε αυτό το μέτωπο η Αλ-Νούσρα αντί να παραταχθεί ενάντια στην Σαουδική Αραβία, πήγε κοντά στο Ισλαμικό Μέτωπο και στη Σαουδική Αραβία, παίζοντας ωστόσο ένα διφορούμενο, κεντρίστικο παιχνίδι με την ISIS. Η Σαουδική Αραβία αντί να χτυπήσει και την Αλ-Νούσρα θεώρησε καλό να συνεργαστεί μαζί της ενάντια στην ISIS. Σύντομα θα πληρώσει αυτόν τον ομορτονισμό κατηγορούμενη για συνεργασία με την Αλ-Κάιντα, που σημαίνει ότι θα δίνει στην ηγεσία Ομπάμα ένα ακόμα πρόσχημα να την παραμερίζει υπέρ του Ιράν.

Υπό την προεδρία του Ομπάμα στις ΗΠΑ - του δεύτερου μετά τον Κλίντον ρωσόφιλου προέδρου μιας υπερδύναμης σε πτώση που είναι ολοένα και πιο υφεσιακή απέναντι στους ρώσους ανταγωνιστές της - και του Ρουχανί στο Ιράν οι δύο χώρες έχουν αναθερμάνει τις διπλωματικές τους σχέσεις (ιδιαίτερα με αφορμή το θέμα του ιρακινού πυρηνικού προγράμματος) πετυχαίνοντας την πρώτη μετά από 34 χρόνια επίσημη μεταξύ τους συμφωνία. Σήμερα, και οι δύο χώρες συνδράμουν στρατιωτικά τον Μαλίκι προκειμένου να κερδίσει τον πόλεμο με το ISIS. Το μεν Ιράν έχει αποστείλει μονάδες των "φρουρών της επανάστασης" μαζί με τρία τάγματα της επίλεκτης δύναμης Κουντς για να αναλάβουν επιχειρήσεις κατά των ανταρτών. Οι δε ΗΠΑ αποφάσισαν να στείλουν στρατιωτικούς συμβούλους ενώ ήδη παρέχουν αναγνωριστική υποστήριξη στην κυβέρνηση της Βαγδάτης. Η συνεργασία των δύο κρατών στο Ιράκ δε μπορεί παρά να επηρεάσει τη σχέση τους πάνω σε άλλα παγκόσμια ζητήματα και περιφερειακές κρίσεις. Η απειλή των τζιχαντιστών έδωσε επίσης την ευκαιρία στο φιλορώσο Κάμερον να προαναγγείλει την αναθέρμανση των βρετανο-ιρακινών διπλωματικών σχέσεων ξεκινώντας απ' την επαναλειτουργία της βρετανικής πρεσβείας στην Τεχεράνη.